



# ***VRIENDE VAN *GIDEONS****

**Nuusbrief | Lente 2026**

“n Dief kom net steel en slag en uitroei; Ek het gekom sodat hulle die lewe kan hê, en dit in oorvloed.”

**Johannes 10:10**

# ARTIKELS

## 5 Die oomblik toe 'n hart oopgegaan het

Cobus van der Berg

## 6 Geloof op reis

Tim Verne

## 9 Leë hande word gevul by Vulindela Hoërskool

Will Grubs

## 10 Die sirkel van genade: Van Guyana na Suid-Afrika

Bill Filmore

## 11 Onverwags maar goddelike ontvangs by Seshego hospitaal

Antonio Navarro

## 12 Uit die gemaksone — hoe God 'n “Ferrari” vermenigvuldig het

Cubendren Anamallay

## 14 “Jesus loves me, this I know”

Rita O'Reilly

## 15 'n Hospitaalbybel stuit 'n ontstelde meisie se planne

Kari

ISB 2026

### Uitnodiging

Indien jy 'n nuwe Vriend is wat graag 'n finansiële bydra wil maak, kontak ons gerus deur middel van e-pos **friends@gideonssa.org** of besoek ons webtuiste **www.gideons.co.za** of skakel ons op **012 460 7241**.

# WELKOM

**Welkom by die Lenteuitgawe van  
die *Vriende van Gideons*-nuusbrief**

Ons loof die Here vir die oop deure wat Hy elke dag vir ons gee. Lees in hierdie uitgawe nog wonderlike getuienisse van die Internasionale Bybelblitz (of ISB) wat in Mei hierdie jaar plaas gevind het asook van ander wonderlik ontmoetings wat van die Here kan wees.

Ons dank ook die Here vir die 123 671 Testamente wat gedurende vanjaar se Nasionale Bybelblitzweek by 389 skole in Nongoma, Port Edward, Port St. Johns en Lusikisiki versprei is – meer hieroor in die volgende uitgawe.

**Seëngroete tot Desember,  
Die redaksiespan.**

“Volhard in gebed. Wees waaksaam en dankbaar as julle bid. Bid terselfdertyd ook vir ons, dat God vir ons ‘n deur vir die Woord sal oopsluit, om die misterie van Christus te verkondig ...”

***Kolossense 4:2-3 AFR20***

# Vinnige feite oor *VRIENDE VAN* **GIDEONS**

## *Wie is die Vriende van Gideons?*

Mans en vroue wat die bediening en hulle aktiwiteite ondersteun en kies om nie lede te word nie of nie kwalifiseer nie.

## *Hoeveel Vriende is daar?*

Vanaf 1 Maart 2025 is daar meer as **10 400** *Vriende van Gideons*.

## *Watter aktiwiteite raak Vriende betrokke by?*

- Gebed;
- Finansiële bydraes om Testamente aan te koop;
- Individuele plasing van Testamente.

## *Hoe word jy 'n Vriend?*

Gaan na ons webwerf [www.gideons.co.za](http://www.gideons.co.za) en klik op **RAAK BETROKKE** en dan **WORD 'N VRIEND**.

## *Kan besighede of kerke ook Vriende word?*

Ja. Gaan na ons webwerf [www.gideons.co.za](http://www.gideons.co.za) en klik op **RAAK BETROKKE** en dan op **NEEM 'N SKOOL AAN**.



# DIE OOMBLIK TOE 'N HART OOPGEGAAN HET

Cobus van der Berg  
Krugersdorptak

Dit was Sondagoggend om 11:00 toe ons Yusuf Dadoo-hospitaal binnegegaan het vir 'n Bybelplasing. Die gange was stil, daardie soort stilte wat jou bewus maak van elke voetstap, elke hartklop en elke gebed wat saggies onder jou asem gefluister word.

Ek het 'n saal binnegestap waar sewe pasiënte gelê en rus het. Terwyl ek van bed tot bed beweeg het, het ek 'n Bybel sagkens in elke paar wagtende hande geplaas en 'n paar woorde van bemoediging gedeel. Party het geglimlag, party het geknik, en party het eenvoudig die Skrif naby hulle vasgehou, asof hulle juis vir daardie oomblik gewag het. Toe kom ek by een spesifieke bed. Ek het die man wat daar gelê het gegroet en sag gevra: "Weet jy wie Jesus is?" Hy het geknik. "Ja, ek het al van Hom gehoor."

My volgende vraag het natuurlik gekom, amper asof die Heilige Gees self die gesprek gelei het: "Het jy Jesus in jou hart?" Hy het na my gekyk en sonder huiwering gesê: "Nee... ek het nie." In daardie oomblik het dit gevoel asof alles stilgestaan het, een van daardie heilige

pouses wanneer dit voel asof die hemel self nader leun. "Wil jy Jesus as jou Verlosser aanneem?" het ek gevra. Sy antwoord het onmiddellik gekom, vas en amper dringend: "Ja. Ek wil Jesus as my Verlosser aanneem."

Daar, reg in daardie hospitaalbed, het hy saam met my gebed om Christus te ontvang, stadig, opreg en woord vir woord. En toe hy sê:

"Amen," het die atmosfeer in die kamer verander. Dit het gevoel asof lig 'n plek binnegekome het wat daarvoor gewag het.

Terwyl ek hom aangemoedig het om 'n Bybelgelowige kerk te vind wanneer hy huis toe terugkeer, het die pasiënt in die volgende bed na my geroep. Hy het elke woord gehoor. "Bid asseblief ook vir my," het hy gesê. "Ek ken Jesus reeds as my Verlosser... maar ek het gebed nodig."

Toe het ek ook vir hom gebed, twee mans wat langs mekaar gelê het: die een wat vir die eerste keer verlossing ontvang, en die ander wat versterk word in die geloof wat hy reeds bely.

Toe ek uit daardie saal uitstap, het ek dit diep in my gees gevoel: Dit is waarom ek 'n Gideon geword het. Nie bloot om Bybels te versprei nie. Nie bloot om hospitale te besoek nie.

Maar om die heilige opdrag uit te voer wat God aan ons toevertrou het, om mense van Jesus Christus, sy reddende liefde en die gawe van die ewige lewe te vertel wat vryelik beskikbaar is vir almal wat glo. Mede-Gideons en Gideonsvroue, mag ons nooit uit die oog verloor waarom ons dien nie. Elke Bybel wat geplaas word, is 'n saad. Elke besoek is 'n geleentheid. Elke gesprek kan 'n Goddelike afspraak word.

Ons sien dalk nie altyd die onmiddellike resultate nie, maar God is getrou om sy Woord en ons gehoorsaamheid te gebruik om lewens aan te raak op maniere wat ons dalk eers aan hierdie kant van die ewigheid ten volle sal verstaan. Laat ons daarom met vrymoedigheid en deernis voortgaan, en altyd onthou:

**Die evangelie is ons missie, en siele is ons doel.**



# Geloof op Reis

Daar is oomblikke in die lewe wat ons stilweg daaraan herinner dat God altyd aan die werk is – dikwels op die mees alledaagse plekke. Vir my was daardie plek 'n Gautrein-platform wat na 'n gewone sakereis na die lughawe gelyk het.

Terwyl ek by die stasie gestaan het, het ek baie dinge gehad waaraan ek gedink het. My vrou het al baie jare ernstige hartprobleme, en daardie dag was ek besonder huiwerig om haar swanger by die huis te los, aangesien ek 'n konferensie in Kaapstad moes bywoon. Terwyl ek vir die trein gewag het, het ek onverwags die behoefte gevoel om die jong man wat langs my gestaan het, te vra of ek op die regte platform was. Dit was so 'n eenvoudige vraag, maar dit het die begin geword van 'n gesprek wat 'n blywende indruk op my geloof sou laat.

Hy het homself voorgestel as David, 'n 23-jarige evangelis wat regoor die wêreld reis om die evangelie te verkondig, vir mense te bid en God volkome vir sy voorsiening te vertrou.

Terwyl ons gesels het, het hy verhaale gedeel van lewens wat deur gebed aangeraak is en hoe hy telkens God se getrouheid op merkwaardige maniere aanskou het.

Toe ons op die trein gaan sit, het David na my gekyk en gevra: “Het jy 'n seun op pad? Ek kan die letters E, J en H sien.” Ek het geglimlag en geantwoord: “Ja, sy naam is Elijah.” Toe ek vra hoe hy dit geweet het, was sy eenvoudige antwoord: “Jesus het my vertel.”

Ons gesprek het natuurlik na God se roeping gedraai. David het verduidelik dat hy finansiële baie min gehad het toe Jesus hom tot hierdie bediening geroep het, maar dat hy gekies het om gehoorsaam te wees. Hy het vertel hoe die Here elke tree van die pad getrou voorsien het deur onverwagte geleenthede, vrygewige mense en goddelike ontmoetings. Een verhaal het veral uitgestaan. Hy was onseker hoe hy dit ooit sou kon bekostig om 'n pos by 'n skool te aanvaar waar hy gevoel het hy geroep is om te dien, maar God het die deur oopgemaak deur iemand wie se lewe deur sy bediening geraak is. Daardie verbintenis het tot werk, verblyf en etes gelei – alles omdat hy gekies het om God eerder as sy eie hulpbronne te vertrou.

Ek het vir David gesê: “Ek ken Jesus. Hy is my Here en Verlosser.” Daarna het ek genoem dat ek Jesus graag op 'n betekenisvolle manier wou dien – nie net in my geestelike lewe nie, maar ook in my beroepslewe. Ek wou op een of ander manier by die bediening betrokke raak, maar ek het geen idee gehad waar om te begin nie. Terwyl ons gesit het, het David oorgeleun, sy hand op my skouer gesit, sy kop gebuig en begin bid vir my loopbaan en dat deure sou oopgaan waardeur ek Jesus nog meer kon dien.

Terwyl ons gesels het, het 'n ander passasier wat ons gesprek gehoor het, David genader en gevra of hy vir hom sou bid.

Net daar op die trein, tussen pendelaars wat met hul dag voortgegaan het, het David saam met hom gebid. Dit was 'n pragtige herinnering dat die evangelie nie net tot kerkgeboue beperk is nie, maar geleef moet word waar God ons ook al plaas. Terwyl ons vir die volgende aansluitende trein na die OR Tambo internasionale lughawe gewag het, het ek vir David gevra of hy vir my gesin sou bid. Sonder dat ek enigiets verduidelik het, het hy iets aangevoel en gevra: "Het jou vrou hartkomplikasies?" Ek het gesê: "Ja, sy het tagikardie en aritmie." Daar tussen vreemdelinge in die stasie het hy my hande gevat en vir my vrou, haar hart en ons ongebore seun, Elijah, begin bid.

Voordat ons paaie geskei het, het hy na my gekyk en gesê: "Laat weet my asseblief hoe dit met jou vrou se hart gaan, want in die Naam van Jesus sal sy genees word."

Terwyl ek hom sien wegstap – 'n jong man met lang bruin hare wat agter vasgebind was, 'n baard en die voorkoms van 'n gewone reisiger – kon ek nie anders as om oor die ontmoeting na te dink nie. Hy het nooit die aandag op homself gevestig nie. Elke gesprek, elke getuigenis en elke gebed het slegs na Jesus Christus gewys. Wat daarna gevolg het, was wonderwerke wat ek my nooit sou kon voorstel nie...

In April het ek 'n oproep van Die Gideons in Suid-Afrika ontvang waarin ek vir 'n onderhoud genooi is vir 'n pos wat by my kundigheid gepas het. Deur God se genade was ek suksesvol, en nou dien ek hierdie wonderlike bediening by die Nasionale Dienssentrum en as 'n lid van die Hennopstak.

Ons seun, Elijah, is op 22 Julie vanjaar gebore. Nadat my vrou, Shannon, vier dae lank in die hospitaal van haar keisersnee herstel het, het sy vir my gesê: "My hart voel anders." Sy het verduidelik dat sy nie meer pyn gevoel het nie en dat haar hoë hartklop gestabiliseer het.

Presies wat David gesê en waarvoor hy gebid het, het waar geword. My vrou is genees, ons is met 'n gesonde en gelukkige babaseuntjie geseë, en ek dien nou in die bediening van ons Here Jesus Christus as 'n Gideon. Een ontmoeting – drie wonderwerke.

Daardie dag het my bygebly en my geleer om Jesus om hulp te vra en op Hom te vertrou dat Hy alle gebede volgens Sy wil sal beantwoord.

Soms begin God se grootste wonderwerke met die kleinste daad van gehoorsaamheid. En wanneer ons Sy roepstem beantwoord, ontdek ons dikwels dat Hy reeds voor ons uitgegaan het en elke tree voorberei het.

**"My skape luister na my stem, en Ek ken hulle, en hulle volg My"**  
**(Johannes 10:27 AFR20).**

**Tim Verne**





# INTERNASIONALE BYBELBLITZ 2 - 9 Mei 2026

Totale hoeveelheid  
Bybels geplaas:

**546 501**

asook 290 PWT'e

**230**

Klinieke

**421**

Polisiestasies

**946**

Hoërskole

**9** Leë hande word gevul by Vulindela Hoërskool  
Will Grubs

**10** Die sirkel van genade: Van Guyana na Suid-Afrika  
Bill Filmore

**11** Onverwags maar goddelike ontvangs by Seshego  
hospitaal  
Antonio Navarro

**12** Uit die gemaksons — hoe God 'n “Ferrari”  
vermenigvuldig het  
Cubendren Anamallay

# Leë hande word gevul Vulindela Hoërskool

God het tydens die ISB 'n wonderlike deur vir die evangelie oopgemaak. Ons het onlangs die besondere voorreg gehad om 'n grootskaalse Bybelpasing by Vulindela High School te doen, en die atmosfeer was niks minder nie as opwindend.

Toe ons op die skoolterrein instap, het ons 1 750 vreugdevolle siele gesien wat gretig gewag het om die Heilige Woord te ontvang. Wat maklik 'n chaotiese pasing kon wees, het verander in 'n pragtige, grotendeels ordelike openbaring van God se genade. Dit was diep aangrypend om te sien hoe leë hande uitgestrek en onmiddellik gevul word met die waardevolste skat, die lewende Woord van God.

Die Heilige Gees se reikwydte het selfs verder as die skoolhekke gestrek. In 'n merkwaardige wending het verskeie leerders wat daardie dag doelbewus skool gebank het, steeds met ons span se paaie gekruis en hulle Testamente ontvang. Waarlik, niemand kan God se genade ontvlug nie! Ons loof die Here vir hierdie 1 750 oop deure, en ons bid dat die saad wat by Vulindela High School gesaai is, diep wortel sal skiet en families, onderwysers en die hele gemeenskap sal verander.

## Will Grubs - ISB 2026

*"So sal my woord wees wat uit my mond uitgaan: Dit sal nie leeg na My terugkeer nie, maar doen wat Ek begeer en voorspoedig wees in dit waarvoor Ek dit stuur" (Jesaja 55:11 AFR20).*



# Die sirkel van genade

## VAN GUYANA NA SUID-AFRIKA

“Werp jou brood uit op die water, want ná baie dae sal jy dit vind”

**Prediker 11:1 AFR20**

Alles het Woensdag tydens die Suid-Afrikaanse Internasionale Bybelblitz vir my die volle sirkel voltooi. My gedagtes het onmiddellik teruggegaan na 2014, toe ek op my heel eerste blitz na Georgetown, Guyana, in Suid-Amerika gegaan het. By 'n Engelssprekende skoolkantien het ek Christus met twee Hindoe-dames gedeel. Hulle het uiteindelik die evangelieboodskap verwerp, en vir twaalf jaar het ek dikwels aan hulle gedink en 'n stille las vir hulle siele gedra.

Draai vorentoe na Woensdag van ons Suid-Afrikaanse Blitz. Ons het ons dag by Alfred Matshine School begin, waar die span 'n kragtige saalplasing beleef het en 519 Testamente in die hande van gretige leerders geplaas het. David en Linda het die oomblik op media vasgevang en ongelooflike foto's van die plasing en die kinders geneem.

Terwyl ons gereed gemaak het om na ons volgende bestemming te vertrek, het Leon en Johan saamgestaan om die oorblywende Bybels te tel en die logistiek te beplan. Terwyl ek by ons voertuig gewag het, het ek drie dames naby

gesien wat kosstalletjies vir die leerders se komende oggendpouse opgestel het. Die toneel het onmiddellik my herinnering aan Guyana weerspieël. Deur die Heilige Gees gedryf, het ek na hulle toe gestap en vir elkeen 'n Testament gegee.

Ek het na die dame aan die einde gekyk en haar 'n direkte vraag gevra: “Weet jy verseker dat jy hemel toe gaan?” Die ander twee dames het opgehou waarmee hulle besig was en aandagtig geluister.

Sy het na my gekyk en erken dat sy nie seker was nie. Toe ek vra of sy daardie absolute sekerheid wil hê, het sy dadelik geantwoord: “Ja.”

Ek het al drie dames gevra om na die reddingsplan agter in hulle nuwe Gideonbybels te blaai. Ek het die waarheid van Jesus Christus verduidelik en hulle deur die betekenis van die sondaargebed geneem. Hulle het met diepe opregtheid gevolg en my gevra om hulle te lei.

Daar, reg by hulle kosstalletjies, het al drie dames Jesus Christus as hulle Here en Verlosser bely.

Nadat ons “Amen” gesê het, het ek vir hulle gesê dat as hulle daardie woorde werklik in hulle harte bedoel het, hulle name nou in die Boek van die Lewe geskryf is, en dat hulle hulle name agter in hulle Bybels kon skryf. Een vir een het hulle my pen geleen en hulle besluite geteken en gedateer.

Linda het hierdie heilige oomblik raakgesien en 'n pragtige foto geneem van my saam met hierdie drie

glimlaggende vroue wat hulle getekende Testamente omhoog hou.

Twaalf jaar gelede in Guyana het ek 'n skoolkantien met 'n swaar hart verlaat oor 'n saaiwerk wat nie na 'n oes gelyk het nie. Woensdag in Suid-Afrika het die Here die sirkel voltooi.

Daardie drie kantienvroue het weggestap met volle sekerheid dat hulle hemel toe gaan, en ons span het na die volgende skool vertrek terwyl ons God vir sy volmaakte tydsberekening geprys het.

**Bill Filmore**  
**ISB 2026**

“Wy julleself toe aan die gebed; wees waaksaam en dankbaar. Bid ook vir ons, dat **God ’n deur vir die verkondiging van die boodskap sal oopmaak...**”

**Colossians 4:2-3**



# ONVERWAGSE

maar goddelike ontvangs by Seshego Hospitaal

Tydens die onlangse Internasionale Bybelblitz (ISB) het ons ’n kragtige herinnering beleef dat God vooruitgaan om deure oop te maak lank voordat ons selfs aankom.

Een oggend het ons span heeltemal onverwags by Seshego Hospitaal opgedaag. Toe ons instap, het die hospitaaladministrateur, Edgar, ons ontmoet. Nog voordat ons onself kon voorstel, het hy ons met ’n vreugdevolle uitroep verwelkom: “Halleluja, prys die Here! Ons het julle verwag!”

Edgar het ons onmiddellik na die HUB se kantoor geneem. Sy het ons hartlik ontvang en meegedeel dat ’n personeelvergadering op daardie oomblik aan die gang was. Hierdie goddelike tydsberekening het ons in staat gestel om 359 Testamente direk aan die personeel te versprei, en sy het ons toegang gegee tot al die klinieke op ons lys.

Daarna het die administrateur ons persoonlik deur elke saal in die hospitaal begelei. Ons het volkome vryheid gehad om 407 Bybels op die bedkassies te plaas en vir die pasiënte by hul beddens te bid. Ons prys die Here vir Sy volmaakte beskikking en die oopmaak van deure wat geen menslike beplanning ooit kon doen nie, die volledige plasing het net 40 minute geduur. Alle lof en eer aan ons HERE!

**Antonio Navarro (Brazil Gideon) ISB 2026**



## UIT DIE GEMAKSONE Hoe God 'n “Ferrari” vermenigvuldig het

Toe my takleier vra of ek beskikbaar sou wees om vanjaar se internasionale Bybelblitz (ISB) in Limpopo eerder as in Mpumalanga te doen, was my onmiddellike reaksie huiwering.

Ek is heeltemal uit my gemaksonde geruk, omdat ek nie die ondersteuning van sommige van die jonger taklede gehad het nie. Boonop is ek gevra om 'n voertuig vir die blitz te bestuur. Omdat ek daaglik medikasie gebruik, was langafstandbestuur en vroeë oggend opstaan allesbehalwe ideaal, en die enigste voertuig wat ek kon aanbied, was my klein Hyundai i10. Maar omdat ek gekies het om op God te vertrou eerder as op my eie beperkings, het ek ja gesê en die roepstem beantwoord om te GAAN.

Die vyand het ons vasberadenheid vroeg getoets. Op pad Limpopo toe, aan die begin van die blitz, het ons 'n dramatiese bandbars beleef. Tog was God se hand van beskerming duidelik oor ons. Ons het die band veilig omgeruil, die beskadigde buffer vasgebind, en in geloof verder gegaan.

By die pakhuis het ons klein motortjie die liefdevolle bynaam “Die klein Ferrari” gekry. Dit was dalk klein, maar deur die krag van die Heilige Gees het daardie klein luikrug en ek tydens die blitz 'n verstommende 5000 Testamente aan God se mense regoor Limpopo afgelewer. Ek het onthou wat Lukas 9:16 sê: “Daarop neem Hy die vyf brode en die twee vissies, kyk op na die hemel, spreek die seëngebed daarvoor uit, breek dit en gee dit vir die dissipels om aan die skare voor te sit” (Lukas 9:16 AFR20).

Deur hierdie ervaring het ek 'n diep waarheid geleer: wanneer ons gehoorsaam is aan sy roepstem en gewillig aanbied wat ons het, vermenigvuldig God dit ver bo ons wildste verbeelding. Ek daag elke leser vandag uit om uit jou gemaksonde te tree, in geloof vorentoe te stap, en te sien hoe kragtig God jou kan gebruik.

**God roep nie die toegerustes nie; Hy rus die beskikbares toe.** Moenie dat jou beperkings jou terughou om deel van die volgende oes te wees nie. Of jy nou 'n klein motor, 'n paar oop dae, of gebed het om te gee, God kan dit gebruik om duisende lewens te verander. Tree dus uit en kontak jou takleierskap om vir die volgende plaaslike of Nasionale Bybelblitz te registreer, en sien hoe God vermenigvuldig wat jy in jou hande het.

**Cubendren Anamallay, Randburg – ISB 2026**



# VOLG ONS OP

**sosiale media**  
& deel die goeie nuus!

KLIK HIER



# “JESUS LOVES ME THIS I KNOW”



Gedurende Junie 2003 was ek gehospitaliseer in Kenridge Hospitaal. Gedurende my stiltetyd het ek gebid en die Here gevra om my te gebruik en vir Hom te getuig. Saam met my in die kamer was 'n dame, Roma, van 87 jaar oud wat die hele tyd gekla het en sy kon nie verstaan waar sy was en hoekom sy daar is nie. Blykbaar het sy 'n beroerte aanval gehad.

Later die oggend het ek langs haar gaan staan en haar hare gestreel en haar hand vasgehou. Sy het ophou kla en ek het aan haar gevra of sy Jesus ken waarop sy gevra het wie Hy is. Ek kon sien dat sy baie verward was. Die volgende oomblik het ek vir haar begin sing “Jesus loves me this I know, for the Bible tells me so.”

Ek glo die Heilige Gees het my gelei want sy het geglimlag en saam begin sing.

Roma het onthou dat sy die liedjie gesing het toe sy jonk was. Ek het toe aan haar gevra of sy nie wil toelaat dat Jesus in haar hart kom bly nie en ook dat ons Hom kon vra om al haar sondes te vergewe. Ons het toe saam gebid. Ek het haar ook gevra om vir Hom dankie te sê want sy behoort nou aan Hom en as sy bang en onseker voel, kan sy Hom aanroep want Hy is oneindig lief vir Sy kinders, waarvan sy nou een is.

**Ek kon die vrede en geluk in haar oë sien en sy het geglimlag terwyl sy sê “Thank you Jesus – I love you.” Ek het haar dit 'n hele paar keer gedurende die dag hoor sê asook die volgende dag.**

**Rita O'Reilly  
Randburgtak**



# 'N HOSPITAALBYBEL STUIT 'N ONTSTELDE MEISIE SE PLANNE

Kari se verhaal van traumatiese verandering het begin toe sy 13 jaar oud en in die junior-hoërskool was. Soos baie meisies van dié ouderdom was sy buierig, emosioneel en onseker, en wou sy meer as enigiets anders aanvaar word. Haar lewe sou binnekort heeltemal omvergewerp word.

## Van volkome normaal tot onstuimig

“My ouers se byna volmaakte huwelik het uitmekaar begin val. My pa, wat oënskynlik baie gelukkig en normaal was, het ernstige depressie en selfdoodgedagtes begin ervaar,” onthou sy. Hy het verskeie kere gedreig om homself te skiet en het verlief geraak op iemand wat baie jonger as Kari se ma was.

Hulle huis het van volkome normaal na onstuimig en onstabiel verander. Haar ouers was op pad na 'n egskeiding. Kari sê: “Ek het hulle albei gehaat, maar hulle het my geïgnoreer omdat hulle hul eie probleme gehad het. Ek het alleen en skaam gevoel.”

Om van alles te ontsnap, het Kari met veel ouer kinders begin rondhang, partytjies bygewoon, gedrink wanneer sy kon en soms gerook. Daarna het sy met verskeie ouens uitgegaan wat nie godvresend was nie.

“Ek het só depressief geword. Saans het ek na my kamer gegaan en oor my dood en begrafnis gefantaseer. Ek het na neerslagtige musiek geluister en donker

gedigte oor die dood geskryf. Ek het gedink dinge sou nooit beter word nie en dat selfdood my enigste uitweg was.”

Sy het gevoel dat sy met niemand kon praat oor wat gebeur het nie – dit was te vernederend en niemand sou verstaan nie. Sy onthou dat sy gedink het: “Ek wou nie meer in 'n liefdevolle God glo nie, want in my beskermde en oppervlakkige tienerverstand sou Hy tog sekerlik nooit toelaat dat so iets gebeur nie – veral nie met iemand soos ek, 'n goeie meisie wat kerk toe gaan, nie.”

## 'n Onverklaarbare gewaarwording

Kari het alles haarfyn beplan. Sy het haar begrafnis beplan en haar doodsberig

getik. Gelukkig het sy 'n goeie vriendin gehad wie se ouers haar liefgehad het asof sy hul eie kind was, asook 'n onderwyser wat baie bekommerd oor haar was.

“Ek dink hulle het tekens van my selfdoodpoging opgemerk en my ma daarvan vertel,” onthou sy. 'n Paar weke voor Paasfees, toe Kari in graad agt was, het sy van die skoolbus afgeklim en haar ouma en ma daar aangetref. Hulle het haar na 'n psigiatrisiese eenheid in Minnesota geneem, ongeveer 'n uur se ry van haar huis af.

Volgens haar was dit die ergste dae van haar lewe. Sy moes verskeie kere per dag groepterapie én individuele terapie bywoon. Sy is aan intensiewe verstandelike en emosionele toetse onderwerp. Kort voor lank het sy besef dat sy meer voorregte sou kry as sy vir die hospitaalpersoneel jok.

“Ek is na 'n gewone hospitaalkamer oorgeplaas en het die goeie nuus gekry dat ek ontslaan sou word. Ek was op pad huis toe. Ek kon voortgaan met my plan om my lewe te beëindig,” onthou sy. Die aand voor haar ontslag was sy alleen in haar kamer en het sy haar selfdoodplan in haar spesiale notaboek gefinaliseer. Sy

het daar gesit en haarself bitter jammer gekry.

Toe het 'n oorweldigende, onweerstaanbare en onverklaarbare gewaarwording oor haar gekom en haar gelei om die bedkassielaaioop te maak en die Bybel te lees wat deur die Gideons daar geplaas is. Sy het dit by Psalm 22:2 oopgemaak en gelees:

**“My God, my God, waarom het U my verlaat? Waarom is U ver daarvan om te verlos, ver van die woorde wat ek uitskreeu?”**

Dit was presies hoe sy gevoel het. Kari het aangehou lees totdat sy by **Psalm 27:1 gekom het: “Die Here is my lig en my redding...” En toe Psalm 27:10: “Selfs al verlaat my vader en moeder my, die Here sal my aanneem.”**

“Jy het geen idee wat daardie vers vir my siel gedoen het nie. Daar, in daardie hospitaalkamer in Minnesota, het ek my lewe aan Jesus Christus gegee – die enigste Een wat ooit my pyn volkome aanvoel en presies weet waardeur ek gaan. Die enigste Een wat my altyd onvoorwaardelik sal liefhê en my nooit sal verlaat nie.”

**Die verskil tussen dood en lewe**

Die lewe was sedert daardie dag nie volmaak nie. Tog weet sy dat God getrou is en haar nooit sal verlaat nie.

Vandag lyk Kari se lewe heel anders. “Die Here het vir my 'n wonderlike, godvresende man gegee. Ons is albei baie aktief en dien saam in ons plaaslike gemeente. Ons het twee seuns en 'n skoondogter wat die Here liefhet en wonderlike gawes van God is. Ek het 'n kleindogter wat pas nege maande oud geword het.”

Vir Kari was 'n persoonlike verhouding met Christus die verskil tussen lewe en dood. Sy sê: “Sonder Christus was ek letterlik op 'n pad na die dood – en met Christus leef ek. Sonder Christus was ek verlore en sonder hoop. Met Christus is ek gevind en vol hoop.”

Elke keer wanneer sy haar verhaal vertel, word sy herinner aan die pyn wat sy ervaar het. Maar sy word ook herinner aan die Bybel in haar hospitaalkamer waardeur God tot haar hart gespreek het.

**“Sonder daardie Bybel sou ek vandag nie gelewe het nie,” roep sy uit!**





Die Gideons  
Internasionaal

IN SUID AFRIKA

DIE EVANGELIE IS ONS MISSIE

**KONTAK**

Posbus 35689,

Menlopark, 0102

Tel: (012) 460 7241/2

Faks: (086) 630 8149

Epos: friends@gideonssa.org

[www.gideons.co.za](http://www.gideons.co.za)